

Admiterea în colegiile naționale militare

Limba și literatura română

- ✓ **340 de exerciții de antrenament,
după programa de examen**
- ✓ **40 de teste de antrenament,
după modelul subiectului de examen**
- ✓ **Soluții de rezolvare**

Cuprins

<i>Cuvânt-înainte</i>	5
<i>Programa de examen pentru disciplina limba și literatura română</i>	7
Partea I – Exerciții de antrenament	13
Fonetică	15
Semne de ortografie și de punctuație.....	25
Vocabular	29
Morfologie (părțile de vorbire flexibile și neflexibile)	36
Sintaxa propoziției și a frazei	62
Figuri de stil	77
Partea a II-a – Teste de antrenament	81
Răspunsuri	199

Programa de examen pentru disciplina Limba și literatura română

Programa pentru disciplina Limba și literatura română pentru examenul de admitere în colegiile militare naționale este aceeași cu programa din anul școlar respectiv pentru disciplina Limba și literatura română, valabilă pentru Evaluarea națională a absolvenților clasei a VIII-a.

Prezenta programă este realizată în conformitate cu prevederile din *Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română, clasele a V-a – a VIII-a*, aprobată prin OMEN nr. 3393/28.02.2017.

Limba și literatura română are statut de disciplină obligatorie în cadrul *Evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a*.

Variantele de subiecte pentru *Evaluarea Națională pentru absolvenții clasei a VIII-a* evaluează competențele și conținuturile din prezenta programă, iar baremele de evaluare și de notare prevăd acordarea punctajelor pentru orice modalitate corectă de rezolvare a cerințelor. Astfel, subiectele de limba și literatura română de la *Evaluarea națională pentru absolvenții clasei a VIII-a* evaluează competențele de receptare a mesajului scris de diverse tipuri, în scopuri diverse, de exprimare scrisă și de utilizare corectă, adecvată și eficientă a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse, precum și exprimarea identității lingvistice și culturale proprii în context național și internațional.

Etapele intermediare ale formării competențelor specifice pe care le conține programa de evaluare și detalierea conținuturilor sunt prezentate în programa școlară în vigoare.

În evaluarea competențelor și a conținuturilor se vor urmări permanent aspectele normative ortografice, ortoepice, morfologice și de punctuație, utilizându-se constant *Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române* (Editura Univers Enciclopedic Gold, ediția a III-a revăzută și adăugită, 2021 – **DOOM³**), *Dicționarul explicativ al limbii române* etc. *

Competențe generale și competențe specifice

1. Receptarea textului scris de diverse tipuri

1.1. Identificarea informațiilor importante, a temei, a ideilor principale/secundare din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale

1.2. Corelarea informațiilor explicite și implicite din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale

1.3. Recunoașterea modurilor în care sunt organizate informațiile în texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale

1.4. Prezentarea unor răspunsuri personale, critice sau creative pe marginea unor texte diverse

1.5. Compararea diferitelor puncte de vedere exprimate pe marginea unor texte diverse

1.6. Compararea a cel puțin două texte sub aspectul temei, al ideilor și al structurii

1.7. Evaluarea informațiilor și a intențiilor de comunicare din texte literare, nonliterare, continue, discontinue și multimodale

1.8. Argumentarea punctelor de vedere pe marginea a două sau mai multe texte de diverse tipuri, având în vedere posibilitatea unor interpretări multiple

2. Redactarea textului scris de diverse tipuri

2.1. Redactarea unui rezumat sau a unui text, simplu sau complex, având în vedere etapele procesului de scriere și structurile specifice, pentru a comunica idei și informații sau pentru a relata experiențe trăite sau imaginate

2.2. Redactarea unui text complex, de exprimare a unor puncte de vedere argumentate, pe diverse teme sau cu referire la diverse texte citite

2.3. Adecvarea textului scris la situația și scopul de comunicare

2.4. Analizarea constantă a propriului scris/a unor texte diverse din punctul de vedere al corectitudinii, al lizibilității, al coerenței și al clarității

2.5. Aplicarea constantă a normelor privind etica redactării pentru crearea unor texte originale

3. Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise

3.1. Analizarea elementelor de dinamică a limbii, prin utilizarea achizițiilor de sintaxă, morfologie, fonetică, lexic și semantică prin raportare la limbile moderne

3.2. Folosirea achizițiilor privind structuri morfosintactice complexe ale limbii române literare, pentru înțelegere corectă și exprimare nuanțată a intențiilor comunicative

3.3. Aplicarea achizițiilor lingvistice pentru înțelegerea și producerea unor texte diverse

3.4. Aplicarea conștientă a regulilor și a convențiilor ortografice și ortoepice pentru o comunicare corectă

3.5. Valorificarea relației dintre normă, abatere și uz în adecvarea strategiilor individuale de comunicare

3.6. Raportarea conștientă la normă în exprimarea intenției de comunicare, din perspectivă morfosintactică, fonetică și lexicală

3.7. Redactarea unor texte, valorificând gândirea logică și analogică (analiză, sinteză, generalizare și abstractizare) prin utilizarea deprinderilor de comunicare corectă în limba română literară

4. Exprimarea identității lingvistice și culturale proprii în context național și internațional

4.1. Identificarea unor valori culturale promovate în textele autorilor români din diferite perioade istorice

4.2. Asocierea unor experiențe proprii de viață și de lectură cu acelea provenind din alte culturi

4.3. Compararea unor elemente comune identificate în cultura proprie și în cultura altor popoare sau a unor tradiții românești cu tradiții din alte culturi

4.4. Argumentarea unui punct de vedere privitor la valori culturale sau la elemente specifice ale culturii naționale și ale culturii altor popoare

Conținuturi

Teme generale

Eu și universul meu familiar; Eu și lumea din jurul meu; Orizonturile lumii și ale cunoașterii; Reflecții asupra lumii

Lectură

– Cuvinte-cheie, idee principală, idee secundară, temă; planul simplu de idei; planul dezvoltat de idei.

– Tipare textuale de structurare a ideilor: textul narativ (narativul literar – în proză, în versuri; timp, spațiu; instanțele comunicării narative: autor, narator, personaje; mijloace de caracterizare; narațiunea la persoana a III-a și la persoana I; acțiuni, momentele subiectului/etapele acțiunii; narativul nonliterar: acțiuni, participanți, timp, spațiu; narativul în texte multimodale: text și imagine – banda desenată); textul descriptiv (literar – în proză, în versuri; nonliterar); textul dialogat (dialogul în textul literar; dialogul în textul scris și în spectacol; dialogul în textul nonliterar – interviul); textul explicativ; textul argumentativ.

– Versificație: rima, strofa, măsura versurilor, ritmul (intuitiv).

– Tipuri de texte: textul epic, textul liric (exprimarea emoțiilor și a sentimentelor), textul dramatic și arta spectacolului (autor, personaj dramatic; rolul indicațiilor scenice; rolul dialogului; actori, decor, costume, lumini, muzică).

– Texte care combină diverse structuri textuale (explicativ, narativ, descriptiv, dialogat, argumentativ etc.).

– **Strategii de comprehensiune:** inferențe simple (relații cauză-efect, problemă-soluție etc.); predicții; împărtășirea impresiilor de lectură; reprezentări mentale, integrarea informațiilor textului în propriul univers cognitiv și afectiv; reflecții asupra limbajului și a structurii textelor de tip epic, liric, dramatic; compararea a două sau mai multor texte sub aspectul conținutului și al structurii.

– **Strategii de interpretare:** răspuns afectiv; mesajul/mesajele textului; interpretarea limbajului figurat (personificarea, comparația, epitetul, enumerația, repetiția,

metafora, aliterăția, hiperbola, antiteza); interpretări multiple; argumentarea punctelor de vedere pe marginea textelor citite; dezbateri pe marginea textelor citite.

Redactare

– Etapele scrierii: generarea ideilor, planificarea, scrierea, rescrierea textului pentru a-i da coerență și claritate, pentru a nuanța ideile; corectarea greșelilor; prezentarea textului: scrisul de mână, așezarea în pagină; părțile textului: introducere, cuprins, încheiere; paragrafe; prezentarea textului: organizarea unui text în funcție de situația de comunicare; adecvarea la temă.

– Planul simplu de idei; planul dezvoltat de idei, rezumatul; transformarea vorbirii directe în vorbire indirectă.

– Tipare textuale de structurare a ideilor: narativ, descriptiv, dialogat, explicativ, argumentativ, integrarea părților; comparație, analogie, pro-contra, „întrebările jurnalistului” (cine? ce? când? unde? de ce?); integrarea părților.

– Comentarea unor pasaje din textele citite, descrierea unei emoții; caracterizarea personajului; modalități de exprimare a preferințelor și a opiniilor; alte tipuri de texte: scrisoarea, e-mailul, jurnalul etc.;

– Etica redactării: originalitate; stil: proprietatea termenilor, puritate și adecvare situațională, originalitate, naturalețe, eufonie, varietate, originalitate, concizie, corectitudine gramaticală, respectarea normelor ortografice și de punctuație.

Elemente de construcție a comunicării

Gramatică

- Enunțul: enunțuri asertive, interogative, exclamative, imperative; enunțuri eliptice; propoziția simplă; propoziția dezvoltată; propoziția afirmativă; propoziția negativă; norme de punctuație.

- Fraza: coordonarea prin juxtapunere și prin jonctiune; conjuncții coordonatoare; subordonarea prin conjuncții subordonatoare, prin pronume și adverbe relative; norme de punctuație (virgula, punctul-și-virgula).

- Construcții sintactice: construcții active/construcții pasive cu verbul *a fi*; construcții impersonale; construcții cu pronume reflexive; construcții incidente; construcții concesive și condiționale.

- Predicatul verbal; predicatul nominal; numele predicativ; acordul numelui predicativ; subiectul exprimat (simplu și multiplu); subiectul neexprimat (inclus, subînțeles); acordul predicatului cu subiectul; atributul (realizări prin adjectiv, substantiv, pronume, numeral, adverb); apozitia; norme de punctuație; complementul: complementul direct, complementul indirect, complementul prepozițional; circumstanțialul de mod, circumstanțialul de timp, circumstanțialul de loc, circumstanțialul de cauză, circumstanțialul de scop; topica în propoziție; norme de punctuație (virgula).

- Realizări propoziționale ale unor funcții sintactice: atributiva, completiva directă, completiva indirectă, completiva prepozițională, circumstanțiala de loc, de timp, de mod, cauzala, finala.

- Verbul (flexiunea verbului în raport cu numărul, persoana, modul și timpul): moduri verbale (indicativul, imperativul, conjunctivul și condiționalul-optativ) și timpurile lor; timpuri simple și compuse; structura timpurilor compuse: verbe auxiliare (*a fi, a avea, a vrea*); verbe copulative (*a fi, a deveni, a ajunge, a ieși, a se face, a părea, a rămâne, a însemna*); forme verbale nepersonale; utilizări sintactice ale formelor verbale nepersonale: infinitivul, gerunziul, participiul, supinul; posibilități combinatorii ale verbului.

- Prepoziția.

- Substantivul: genul, numărul, cazul; tipuri de substantive: comun, propriu; substantive colective, substantive defective; punctuația vocativului; corelarea cazului morfologic cu funcția sintactică; posibilități combinatorii ale substantivului; articolul; posibilități combinatorii ale substantivului.

- Pronumele: tipuri de pronume – pronumele personal, personal de politețe (flexiunea pronumelui personal în raport cu persoana, numărul, genul; flexiunea cazuală); pronumele reflexiv (diferența dintre pronumele reflexiv și pronumele personal); posibilități combinatorii ale pronumelui; anticiparea și reluarea prin clitice pronominale în cazul unor complemente; aspecte ortografice; pronumele posesiv și adjectivul pronominal posesiv; pronumele demonstrativ și adjectivul pronominal demonstrativ; folosirea corectă a pronumelor și a adjectivelor pronominale: interrogativ, relativ și nehotărât, a adjectivului pronominal de întărire; pronumele și adjectivul pronominal negativ și negația în propoziție; posibilități combinatorii ale pronumelor și ale adjectivelor pronominale.

- Adjectivul: gradele de comparație; articolul demonstrativ; acordul adjectivului cu substantivul; topica adjectivului; adjectivul participial; posibilități combinatorii ale adjectivului.

- Adverbul: tipuri de adverbe (de mod, de timp, de loc); gradele de comparație.

- Numeralul: tipuri de numeral (cardinal, ordinal); aspecte normative; posibilități combinatorii ale numeralului.

- Interjecția; onomatopeele; interjecția predicativă.

Ortoepie și ortografie

Alfabetul limbii române, ordonarea cuvintelor după criteriul alfabetic, dicționarul, articolul de dicționar; tipuri de sunete: vocală, consoană, semivocală; corespondența sunet-literă; structura fonologică a cuvintelor: diftong, triftong, hiat; silaba, despărțirea în silabe (principiul fonetic); accentul, utilizarea corectă a accentului, variante accentuale admise/neadmise de normă; scrierea și pronunția cuvintelor de origine străină, conținând foneme nespecifice limbii române.

Vocabular

Cuvântul, unitate de bază a vocabularului: formă și sens (sensul de bază și sensul secundar; sensul propriu, sensul figurat); rolul contextului în crearea sensului; categorii semantice: sinonime, antonime, omonime, cuvinte polisemantice; câmpul lexical; mijloace de îmbogățire a vocabularului (interne: derivarea, compunerea, conversiunea; cuvânt de bază și cuvânt derivat; familia lexicală; externe: împrumuturi lexicale); îmbinări libere de cuvinte, locuțiuni, cuvinte compuse; confuzii paronimice, pleonasmul.

Variație stilistică

Limba standard; normă și abatere; limba vorbită și limba scrisă (selecția lexicală, construcția frazei); istoria cuvintelor – variații ale formei și ale sensului în timp; limbaj popular, variație regională a limbii, variații de registru, jargonul, argoul; limbaj colocvial, limbaj cultivat (familiarizare); termeni științifici; valori stilistice ale diminutivelor; organizarea coerentă a textului: succesiunea ideilor, folosirea corectă a timpurilor verbale și a anaforelor.

Elemente de interculturalitate

Identitate personală – identitate națională – diversitate culturală și lingvistică; elemente de mitologie românească; carte românească de învățătură: de la prima carte tipărită la cartea digitală; modele comportamentale în legende greco-romane, în textele literaturii universale; valori ale culturii populare în spațiul românesc; valori etice în legendele popoarelor; relații culturale constructive; noi și ceilalți; valori culturale românești în lume; despre limba și cultura țărilor din vecinătatea României; limba română în Europa; comunitatea lingvistică a vorbitorilor de limbă română de pretutindeni; contacte culturale.

Notă: Conținuturile vor fi abordate din perspectiva competențelor generale și specifice.

LBRIS

We know
books

Partea I
Exerciții de antrenament

Fonetică

1. Sunt numai vocale în seria:

A. a, e, i, o, u, ă, î, â;

B. e, i, o, u;

C. a, ă, î, â;

D. a, e, i, o, u.

2. Seria în care cuvintele conțin numai vocale și consoane este:

A. geană, aerat, alee;

B. folie, fluviu, acuarelă;

C. siestă, echer, echinocțiu;

D. dicționar, duel, microbian.

3. Litera o este vocală în toate cuvintele din seria:

A. tigroaică, felioară, poartă;

B. sacou, potrivit, maiou;

C. platou, floare, acolo;

D. cotoi, tablou, ursoaică.

4. Există diftongi în toate cuvintele din seria:

A. beau, soare, ciocolată;

B. câine, împăiat, copii;

C. iarbă, greșeau, fereastră;

D. roată, ceapă, ceață.

5. Există diftongi în toate cuvintele din seria:

A. coasă, ghiul, ghiuden;

B. floare, chiul, geometrie;

C. pleoapă, cioară, geacă;

D. viață, moarte, seară.

6. Există diftongi în toate cuvintele din seria:

A. cheamă, ploaie, ciung;

B. coarnă, cioc, cireasă;

C. fermoar, geană, geantă;

D. moară, deal, argou.

7. Există diftongi în toate cuvintele din seria:

A. ciută, goarnă, întrebă;

B. geam, roată, fiecare;

C. gogoasă, erou, clujean;

D. piatră, dulceață, întrebă.

8. Există diftongi în toate cuvintele din seria:

A. chiuvetă, icoană, augmentativ;

B. gheată, gheață, ghiocel;

C. piață, hârciog, locuitor;

D. școală, pustiu, două.

9. Există triftongi în toate cuvintele din seria:

A. lăcrămioară, floare, cioară;

B. leoaică, pleoapă, cereau;

C. trotuar, geologie, ursoaică;

D. știa, tăiai, ploaie.

- 10.** Există triftongi în toate cuvintele din seria:
 A. aripioară, tigroaică, inimioară;
 B. gioarsă, cicoare, înaintea;
 C. greșeau, ghiozdan, plăpumioară;
 D. mărșăluiau, ghiozdan, tătăroaică.
-
- 11.** Există triftongi în toate cuvintele din seria:
 A. beau, ghioagă, citeau;
 B. fecioară, coapsă, vioară;
 C. giurgiuvea, rățoi, făceau;
 D. ursoaică, cereau, pluteau.
-
- 12.** Există triftongi în toate cuvintele din seria:
 A. franțuzoaică, plecau, ciripeau;
 B. gloată, coastă, pleoapă;
 C. inimioară, ucideau, puteau;
 D. vedeai, vioară, felioară.
-
- 13.** Există triftongi în toate cuvintele din seria:
 A. chinezoaică, lupoaică, dormeau;
 B. geamăn, gimnaziu, pietroaie;
 C. gleznișoară, ghiaur, ghionoaie;
 D. mergeau, torceau, distrugeau.
-
- 14.** Există vocale în hiat în toate cuvintele din seria:
 A. azalee, poezie, zerouri;
 B. luau, viață, creion;
 C. viori, bojdeucă, mausoleu;
 D. voievod, roată, mutual.
-
- 15.** Există vocale în hiat în toate cuvintele din seria:
 A. fiul, răzuire, a mânui;
 B. ideal, pietruire, revizui;
 C. luau, zoologie, florărie;
 D. tăiai, idee, dioptrie.
-
- 16.** Există vocale în hiat în toate cuvintele din seria:
 A. aer, gaură, coajă;
 B. biolog, baie, lămâie;
 C. gaică, găleată, scriere;
 D. hârtie, făină, continuu.
-
- 17.** Există vocale în hiat în toate cuvintele din seria:
 A. afirmație, felie, mioară;
 B. farfurie, viu, ateu;